

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/28/2025
Identifikačné číslo spisu:	2319010523
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2319010523.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného A. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 30. júla 2025 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Dany Fortuníkovej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2023, č. k. 3To/82/2022-384, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. A. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 11. júla 2022, sp. zn. 27T/44/2019, uznal obvineného A. A. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona („Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že dňa 6. novembra 2018 v čase približne o 19.00 hod. v rodinnom dome číslo XXX v T. si od svojej matky G. L. pýtal kávu a jej sestre K. A. začal vulgárne nadávať, na čo sa ho jeho matka G. L.Á. spýtala, prečo to robí, keď mu dávajú jesť a kávu, na čo odpovedal, že sú povinné ho živiť a keď to nebudú robiť, tak pustí plyn a vyhodí ich do vzduchu a taktiež sa im vyhrážal, že keď ho dajú zavrieť, tak niektorú z nich zabije, pričom v ruke držal nôž veľkosti cca 30 cm, ktorým sa neustále oháňal, po čom odišiel z domu.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov so zaradím podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 28. marca 2023, č. k. 3To/82/2022-384, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“).

Pre úplnosť treba uviesť, že išlo v poradi o druhé meritórne rozhodnutie krajského súdu. Pôvodne bol

obvinený A. A. trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 23. apríla 2019, č. k. 27T/44/2019-140, uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. a bol mu uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. ochranný dohľad na dva roky. Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obvinený odpor. Následne Okresný súd Galanta rozsudkom zo 14. októbra 2019, č. k. 27T/44/2019-260, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obvineného A. A. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta zo 16. apríla 2019, č. k. 2 Pv 456/18/2202-45, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný. Prokurátor podal proti oslobodzujúcemu rozsudku odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Trnave uznesením z 23. júna 2020, č. k. 3To/27/2020-283, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil daný rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uzneseniu krajského súdu z 28. marca 2023, č. k. 3To/82/2022-384 podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne JUDr. Dany Fortuníkovej podaním z 28. februára 2025 (č. l. 453 - 458), v ktorom navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2023, č. k. 3To/82/2021-384 a rozsudok Okresného súdu Galanta z 11. júla 2022, sp. zn. 27T/44/2019, v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. por. Dovolateľ namietal, že Okresný súd Galanta vytýčil pojednávanie, ktoré následne zmenil, keď 19. mája 2022 vydal upovedomenie o odročení pojednávania, kde zmenil termín z 22. júna 2022 na 11. júla 2022, čo doručil obvinenému 30. mája 2022, pričom upovedomenie neobsahovalo upozornenie v zmysle § 252 ods. 2 písm. c) Tr. por., a teda obvinený nebol upozornený, že je možné vykonať hlavné pojednávanie bez jeho prítomnosti a chcel sa zúčastniť hlavného pojednávania, nakoľko považoval za nevyhnutné vyjadriť sa vo veci. Z objektívnych dôvodov sa pojednávania nemohol zúčastniť, avšak mal za to, že bude mať možnosť postaviť sa pred súd a vo veci vypovedať. Tým, že nebol prvostupňovým súdom upozornený na to, že sa hlavné pojednávanie môže vykonať aj bez jeho prítomnosti, došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a prvostupňový súd konal v rozpore s Trestným poriadkom, čím bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. Ďalej podľa dovolateľa nedošlo k zohľadneniu dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 2 Tr. por., a to v rámci konania pred prvostupňovým súdom. Nevyhnutnosť takéhoto vyhodnotenia stavu obvineného bolo možné z pozorovania obvineného počas priebehu trestného konania OČTK. Dovolateľ mal mať už v tomto štádiu konania povinnú obhajobu, nakoľko neodbornosť a možná nesprávnosť vo vedení obhajoby bez dohľadu kvalifikovaného obhajcu sa prejavila aj v nedostavení sa obvineného na hlavné pojednávanie 11. júla 2022 na okresný súd. Aj na podklade uvedeného je preto možné usúdiť, že včasné ustanovenie obhajcu by mohlo znamenať odlišnú formu vedenia obhajoby a jej taktiky s možnými poukazmi na skutočnosti, ktoré zmierňujú vinu obvineného alebo ho viny zbavujú. Krajský súd nereflektoval jednak na to, že obvinený sa nemohol vyjadriť na hlavnom pojednávaní, nakoľko sa vykonalo bez jeho prítomnosti, a ani na skutočnosť, že obvinený nebol riadne upozornený na to, že okresný súd mohol vec prejednať bez jeho prítomnosti. Dovolateľ poukázal na to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený pri vydaní prvého rozsudku okresného súdu zo 14. októbra 2019, keď bol obvinený oslobodený spod obžaloby, v ktorom sa okresný súd stotožnil s dôkazmi a tvrdením obvineného, že jeho matka na neho neustále volala policajnú hliadku, išlo o jej tendenčnosť podávať na neho trestné oznámenia, matka trpela psychickou poruchou, na základe čoho si nedokázala byť vždy vedomá svojho konania a o tomto svedčí aj výpoveď svedka zo 7. novembra 2018, ktorá sa nachádza v odôvodnení rozsudku, že matka obvineného kričala, že ju chcel tento znásilniť a podpáliť dom, z čoho nie je možné ustáliť názor, že matka nebola duševne chorá. Obvinený sa nikdy nepokúšal znásilniť vlastnú matku, ide to proti zdravému rozumu a už v predošlých výpovediach uvádzal, že privolaná policajná hliadka bola viackrát prítomná pri oznámeniach matkou na obvineného a skonštatovala, že matka bezdôvodne viackrát nahlasuje konanie obvineného. Matka obvineného sa dlhodobo snažila vyhnúť obvineného z

domu, ktorý on sám postavil a mal byť prešetrovaný jej duševný stav, či je možné objektívne zhodnotiť, že sa jej výpoveď zakladá na pravde, pričom absentuje táto skutočnosť a jej duševný stav nebol nijako prešetrovaný. Ak by obvineného skutočne vzbudzoval u svojej matky a sestry pocit nebezpečia o svoj život, tak by ho matka slovne nenapádala priamo na súde, ale vykazovala by znaky týranej osoby v domácnosti, pričom poukázal na vyjadrenie okresného súdu v prvom rozsudku, že v pojednávacej miestnosti nebolo badať strach poškodených z obvineného. V danom prípade neexistuje záznam, ktorý by potvrdzoval, že matka vykazovala znaky, ktoré by mohli mať následok týranej osoby (psychické týranie) v domácnosti. V celom konaní bolo preukázané výpoveďami Š. M., G. M. a K. M., že by matke a sestre neublížil ani sa im nevyhrážal a tieto svedecké výpovede potvrdili práve tú skutočnosť, že matka obvineného a jej sestra, ako aj strýko, bili obvineného palicou a naháňali ho po ulici. Vzhľadom k tomu nie je zrejmé, z čoho vychádzal okresný súd pri zmene právneho názoru pri rozsudku z 11. júla 2022 a keď odvolací súd nevzhliadol pochybenie okresného súdu pri opätovnom prerokovaní veci.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Prešov Galanta podaním z 30. apríla 2025 (č. l. 461 - 465), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že obvinený bol v rámci prípravného konania opakovane poučený o možnosti obhajoby, pričom v prípravnom konaní mu bol z dôvodu povinnej obhajoby (výkon väzby) ustanovený obhajca. Následne v rámci konania pred súdom nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že by bolo potrebné konať podľa § 37 ods. 2 Tr. por. V rámci prípravného konania bol zabezpečený znalecký posudok MUDr. Mária Straku, zo záverov ktorého nevyplynuli skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 37 ods. 2 Tr. por. Rovnako obvinený mal obhajcu aj v konaní pred súdom, kedy tento podával v mene obvineného odpor a návrh na vykonanie dokazovania a zúčastňoval sa aj hlavného pojednávania. Tento obhajca bol 28. novembra 2019 zrušený opatrením okresného súdu z dôvodu, že po vyhlásení rozsudku bol obvinený prepustený na slobodu (zánik dôvodu povinnej obhajoby). Následne nebol obvinenému ustanovený obhajca, nakoľko nebol daný dôvod, pričom o toto ani nežiadal v rámci konania pred súdom a obhajcu si ani nezvolil. Vyjadrovateľ s poukazom na § 371 ods. 4 Tr. por. uviedol, že v písomnom odôvodnení odvolania obvinený nenamietal predmetné dôvody a tieto skutočnosti neuvádzal ani v rámci konania pred súdom. Vzhľadom na uvedené ich nemožno považovať za relevantné a nie je potrebné sa nimi zaoberať. K námietke obvineného, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený pri vydaní prvého rozsudku okresného súdu zo 14. októbra 2019, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, bolo poukázané na to, že tento dôvod sa týka toho, že skutkový stav bol na základe vykonaných dôkazov nesprávne zistený, a teda také námietky je potrebné odmietnuť, nakoľko sa týkajú hodnotenia skutkového stavu, keď pre dovolací súd sú rozhodujúce skutkové zistenia, ku ktorým dospeli súdy prvého a druhého stupňa.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 28. mája 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. dovolanie možno podať, hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je

prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Dovolací súd uvádza, že v prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod. Druhý uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. je splnený v prípade nerespektovania zákonných podmienok o konaní hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného.

Dovolateľ v podstate namieta, že hlavné pojednávanie 11. júla 2022, kedy bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok, bolo vykonané v neprítomnosti obvineného bez splnenia zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 252 ods. 2 písm. c) Tr. por., podľa ktorého má byť obvinený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený. Ďalej namieta, že mal mať v konaní pred okresným súdom ustanoveného obhajcu podľa § 37 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého musí mať obvinený obhajcu, ak to považuje súd za nevyhnutné najmä preto, že má pochybnosť o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať.

Dovolací súd k týmto námietkam v zásade uvádza, že podľa vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. bolo povinnosťou obvineného, resp. jeho vtedajšej obhajkyne tieto námietky uplatniť v odvolacom konaní, aby mal odvolací súd možnosť k nim zaujať stanovisko a právne sa s nimi vysporiadať v meritórnom rozhodnutí, keď by až také vysporiadanie či nevysporiadanie sa s takou námietkou odvolacím súdom mohlo byť predmetom prieskumu dovolacieho súdu (k čomu nedošlo, keďže obhajoba v odvolaní tieto námietky neuplatnila), inak by dovolanie ako mimoriadny opravný

prostriedok strácalo svoj základný zmysel a nadobudlo by povahu odvolania ako riadneho opravného prostriedku (ak by bolo umožnené namietať v dovolacom konaní skutočnosti známe procesnej strane v pôvodnom konaní, ku ktorým nemal možnosť sa vyjadriť a zaujať stanovisko odvolací súd.

Teda táto základná skutočnosť v zásade vylučuje posudzovanie týchto námietok v dovolacom konaní. Dovolací súd už iba na okraj pre úplnosť k tomu uvádza, že obvinený mal ustanoveného obhajcu v tomto trestnom konaní z dôvodu § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. už v prípravnom konaní a následne po podaní obžaloby od 9. novembra 2018 do 28. novembra 2019 (Mgr. Robert Čibrik) a následne JUDr. Danu Fortuníkovú od 7. septembra 2022 do 9. marca 2023. Postup podľa § 37 ods. 2 Tr. por. je možný na základe zistenia súdu, ktorý musí dôjsť k danému záveru, nie na základe názoru obvineného, ktorý pritom v dovolaní namietaný nevykonaný postup podľa tohto zákonného ustanovenia neviaže na pochybnosť o spôsobilosti obvineného sa náležite obhajovať, ale na skutočnosť „odlišnej formy vedenia obhajoby a jej taktiky“ v prípade ustanovenia obhajcu obvinenému. Čo sa týka upozornenia obvineného na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, zo spisu je zrejmé, že obvinený bol na túto skutočnosť opakovane upozornený v skorších predvolaniach na hlavné pojednávanie, hoci predvolanie na termín hlavného pojednávania na 11. júla 2022 v spise absentuje, pričom podľa dotknutej úpravy samosudcu okresného súdu z 19. mája 2022, bol pôvodne určený termín hlavného pojednávania na 22. júna 2022 zrušený pre dovolenku samosudcu a bol určený nový termín hlavného pojednávania na 11. júla 2022 o 9.45 hod. s tým, že bolo odkázané na obsah poučení a príkazov uvedených v predošlom predvolaní.

Pokiaľ dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, poukazuje na konkrétnosti z výpovedí či skutočnosť, že matka obvineného, resp. poškodení nevykazovali znaky týranej osoby či strach z obvineného, resp. namieta skutkové závery, ku ktorým mali súdy dospieť z vykonaného dokazovania s tým, že správne mali byť tie, ku ktorým dospel okresný súd v poradí prvom, oslobodzujúcom rozsudku, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúmavania dovolacím súdom pri dovolaní podanom obvineným a generálnym prokurátorom a dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. (R 14/2015).

Pokiaľ pritom dovolateľ namieta, že nie je zrejmé, z čoho vychádzal okresný súd pri zmene právneho názoru na prejednávajúcu vec, tak dovolací súd uvádza, že okresný súd v rozsudku z 11. júla 2022 na stranách 5 a 6 uviedol relevantné konkrétne skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a právne úvahy, na základe ktorých posudzoval dokázané skutočnosti vrátane poukazania na skutočnosti, z ktorých odvodil existenciu možnosti vzbudení dôvodnej obavy v zmysle § 360 ods. 1 Tr. zák. (prioritne zaháňanie sa nožom pri vyslovení daných vyhrážok smrťou) a zároveň krajský súd v napadnutom uznesení na stranách 3 až 5 z pohľadu zistenej viny preskúmateľným spôsobom reagoval na podstatu odvolacích námietok obvineného vrátane námietok ohľadom poukazovania na dôvody uvádzané v prvom vo veci vydanom oslobodzujúcom rozsudku a pokiaľ na určitú podstatnú spornú skutočnosť nedal odpoveď okresný súd ako súd prvého stupňa v rozsudku, urobil tak krajský súd ako odvolací súd v napadnutom uznesení a rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria z pohľadu predmetu konania jeden celok.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne

nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.